

ватъ се годеницитѣ да се разговарятъ на самѣ. Ако ли една седмица годеникътъ (армосаникътъ) у годеницата (армосаницата) не дойде, то майка ѝ ще се стрѣсне, защо ли той не е дошълъ? До прѣди 10—15 години, макаръ и въпрѣки старий обичай, понѣкогашъ, годеникътъ и да останѣше да прѣспи у годеничната си кѣща нѣкоя нощъ, но всѣкога пазѣше да отсъствува поне баща ѝ и то пакъ съ голѣма прѣдпазливостъ да не усѣти нѣкой та да му обади; но сега за жалостъ, безнадзорно отъ всѣкого баща ли или майка, братъ или сестра, годеницитѣ момци, често-често приспиватъ си у годеницитѣ си моми, а много пѣти и въ една стая самички, а йоще по-лошото е, че това става съ пристаянѣето на майкитѣ имъ. Отъ това и толко развратностъ на послѣднѣо врѣме въ Кукушъ, кждѣто до прѣди казанитѣ 10—15 години, нравитѣ бѣхх неосквернени, или поне безчестието бѣше рѣдкостъ. За този обичай по нашитѣ мѣста има и пѣсни. (Вижъ Сборникъ Шапкаровъ). Ето началото на двѣ такива:

«Дома ли си дѣвойче, сама ли си?

— «И сумъ дома, юначе, не сумъ сама» и пр.

Друга:

„Да ли си рада, дѣвойче, вечеръ да доидамъ?

— „Рада сумъ рада, юначе, вечеръ да доидешъ.“ и пр.

Отъ това едва ли би се намѣрила между Кукушанскитѣ невѣсти нѣкоя запазивша дѣвството си. Много даже нѣкои отъ тѣхъ и на третий мѣсецъ слѣдъ вѣнчанието си ставатъ майки, а нѣкои пѣкъ и прѣди да стѣпнѣтъ у момковата си кѣща. А що правѣтъ съ рожбитѣ на прѣстѣпленieto си? Страшно е да се спомене!! — Убиватъ ги и ги заравятъ!! — Ставатъ чадоубийци!! — И какви йоще други послѣдствия ставатъ отъ тая безнравственностъ! Излишно е и срамно е да ги споменамя!

Между многото причини, способствующи на това зло въ Кукушъ, една е и много-врѣменното на младитѣ момци и моми, годење, та неोजенети, както ще се рече по-долу. Защото всѣкой момъкъ слѣдъ годежа си, принуденъ е да чака най-малко три години догдѣто да се ожени, а въ туй врѣме има свободенъ входъ у годеницата. На това тамошнитѣ се извиняватъ съ слѣдующий извѣтъ: „че трѣбвало безъ друго да се минѣтъ три години, да се поталадисатъ армосанитѣ; а